

Warszawa, 17.03.2017 r.

Sprawozdanie z działalności w 2016 roku

W 2016 Instytut kontynuował prace koncepcyjne i podejmował starania uzyskania dofinansowania na prace teoretyczne, współpracę i kontynuację badań empirycznych, zapoczątkowanych w 1998 roku, nad przemianami tożsamości społecznych w Polsce i Rosji. W Rosji nie udało się, finansowe, nie zmobilizowali

W 2016 roku Instytut prowadził prace nad badaniem „Tożsamościowe determinanty troski o dobro wspólne”. W ramach tych prac od listopada 2016 roku trwały dyskusje dotyczące sposobu realizacji i finansowania badania. O zapewnienie środków na to badanie będzie zabiegać Narodowe Centrum Kultury. Zadaniem Instytutu będzie przygotowanie kwestionariuszowego narzędzia, statystyczna analiza wyników oraz przygotowanie raportu z badania.

Pomysł projektu zrodził się z pytania: czego zabrakło w 2015 roku mieszkańcom Krymu, że w krótkim czasie stali się obywatelami innego państwa. Problemem jest związek społecznych tożsamości z postawami obywatelskimi, a w szczególności gotowość chronienia dobra wspólnego. Inaczej mówiąc, w jakich segmentach społeczeństwa można się spodziewać wysokiego obywatelskiego morale. Badanie diagnostyczne jest istotne w kontekście prac nad nową koncepcją strategii obronności kraju i pracami nad formowaniem oddziałów obrony terytorialnej. W 2016 roku kierownik terenowej części badania prof. Krzysztof Koseła przygotował koncepcję, która zyskała akceptację stron zaangażowanych w przygotowanie projektu. Od 40 decydentów i ekspertów w dziedzinie narodowego bezpieczeństwa uzyskano wypowiedzi pokazujące, w jaki sposób konceptualizują zagadnienie tożsamości i bezpieczeństwa od wewnętrznych i zewnętrznych zagrożeń. W 2017 roku planowane są następujące działania:

1. Przegląd światowej literatury, ponieważ problematyka bezpieczeństwa i tożsamości nie pojawia się w polskich publikacjach politologicznych. Planowana jest kwerenda biblioteczna w Londynie lub w Oksfordzie.
2. Prace koncepcyjne nad schematem badania. W badaniu kwestionariuszowym poznamy deklaracje, nie zaś dyspozycje, które ujawniają się jedynie w obliczu rzeczywistych

zagrożeń. Alternatywą dla schematu kwestionariuszowego mogłoby być porównawcze badanie instytucji, które skłaniają ludzi do troski o wspólne dobro w różnych społeczeństwach. Inna możliwość, to schemat badania zbiorowości o znanych właściwościach, tzn. ludzi, którzy wykazali się zachowaniami heroicznymi, których działania dotyczyły różnie rozumianego dobra wspólnego. Badanie takiej grupy narzędziem I-sort mogłoby odpowiedzieć na pytania stawiane przez zleceniodawców. Jeszcze inną opcję byłoby przebadanie losowej próby dorosłych mieszkańców kraju narzędziem do ilościowego pomiaru tożsamości społecznych oraz dodatkowymi narzędziami, które wymagają dalszej dyskusji.